

Český svaz mariáše

Dokumenty ČSM – Zprávy z turnajů

Zpráva z Major turnaje Praha 2023

Datum a místo: 11.11.2023, Restaurant Gate, Praha - Karlín

Asi nebudu daleko od pravdy, když budu hádat, že mým zprávám z Major turnajů jste již odvykli. A není se tomu ani co divit... Sám jsem k vlastnímu překvapení zjistil, že poslední u mě uložená zpráva je k třetímu Major turnaji sezóny 2019 !!! Důvod je prostý. Sepsat literární dílo, které je napůl sportovní reportáží a napůl fejetonem tak, aby ve finále čtenáři nelitovali času, který na přečtení vynaložili, je časově náročné a zabere dobré 3 hodiny. Což je časová porce, která prostě nemusí být hned k dispozici a s každým dalším dnem po turnaji přestává mít více a více smysl něco takového psát. No a sepsat rychlou zprávu o pěti suchých větvích, že se turnaj hrál v Horní Dolní, sešlo se na něm XY hráčů a vyhrál ho Pepa před Frantou a Evženií má ještě menší smysl, když si to samé každý může přečíst ve výsledkové listině. Toto entrée neberte jako nějaký alibismus, jen jako suché konstatování faktu. Mohu jen dát příslib, že v příští sezóně se maximálně vynasnažím, aby náležitě šťavnatá zpráva z turnaje letěla do světa nejpozději druhý den večer. A teď už dost keců a pojďme k turnaji !

Poslední Major turnaj sezóny, kdy pro řadu hráčů není už o co hrát. Znovuprobuzený COVID a další podzimní breberky, co některé hráče zadržely doma. Místo konání v centru Prahy s problematickým parkováním a pro některé s neskousnutelnými cenami za pití. Ta špatná liga, kde se příliš bazíruje na plnohodnotné práci s atributem, že karty jdou do balíčku bez další manipulace tak, jak byly odehrány / odloženy. Či co já vím dalšího, jako důvody neúčasti... Prostě pro mě jako pořadatele turnaje a zároveň šéfa celé Ligy ČSM je opravdu hodně kyselé, že zatímco na úvodní Major turnaj sezóny v Losině u Plzně dorazilo bez dvou na dnešní dobu fantastických 80 hráčů, teď v Praze se jich na závěrečný turnaj sešlo pouhých 54. Každopádně si troufám tvrdit, že ti, co na turnaj dorazili, si jej náležitě užili a na hřišti nechali maximum. A že bylo o co bojovat !

Největší drama nabízely souboje v Extralize družstev, a to jak nahoře mezi především mezi Gringos a Limitem Pardubice o ligový triumf, kdy Gringos vstupovali do turnaje s náskokem 4 bodů na Limit, tak i dole mezi hned 5 družstvy, která byla stále ohrožena sestupem. Před turnajem poslední ALDA Pardubice s 41 body se reálně mohla zachránit jen při kombinaci velkého vlastního úspěchu a totálního vyhoření dalších dvou soupeřů. Zato na dalších třech příčkách bylo velmi těsně – 47 bodů svorně Betlodrurch a Žraloci a 49 bodů Podbaba. Ohrožení sestupeme se týkalo ještě týmu OAÚK Mariánské Lázně, ale s 52 body by opravdu museli mít velkou smůlu, že sami zahrají jak Tataři a zároveň všichni 3 ze 4 soupeřů pod nimi výrazně zabodují. Ostatní ligové souboje už v podstatě příliš dramatu neskýtaly – Miloš Kučera mohl o titul Mistra přijít jedině vlastním fatálním selháním v obou kolech při současném výrazném zabodování ze strany Kamila Munii, a o obou postupujících do Extraligy bylo již rovněž prakticky rozhodnuto. Kór když třetí tým v pořadí KPŽE Budislavice, který teoretickou šanci ještě měl, na turnaj vůbec nedorazil.

Jako kapitán týmu, který do turnaje vstupoval na předposledním, tedy sestupovém místě, jsem musel hned z rána spolknout hořkou pilulku, že naše nejlepší hráčka Editka pro zdravotní indispozici nedorazí. A k tomu algoritmus nasazení prvního kola mě poslal do dosti tuhé party s Romanem Froňkem, Vojtou Šenoldem a Milanem Marečkem, kdy jsem ještě k tomu prohrál los o posez, že karty mi skládal Roman... Nu což. Hned první hra po zamíchání kilosedm červené na šest zavřených, k tomu třetí eso žalud a nějaká plevelná. Z talonu X + malá kule, ale protože jsem podržel nabídku kila, musím chtít nechtít do kila rudého. Roman se dostane do situace, že na žaludu má namazat, losuje mezi esem zeleným a kulovým a k mému štěstí vylosuje to kulové. Vzápětí v další hře nahlásí červené kilo na 3 trumfy s krásnou kartou okolo, které sice při trumfnutí do flekujícího a posléze zahráním malé od své útočné barvy může vyhrát, ale reálně ho stojí 22,40 na hlavu, takže po dvou hrách je – 71. Celé kolo pro mě jinak bez bodového zápisu, ale na částečnou znalost slohy jsem se alespoň dvakrát odvážil říci červené dvojky z kategorie „kriminální“ (takové ty, co se fakt na slepo téměř neodvážíte říci 😊) a v obou případech ta neznámá část slohy nebyla pro mě negativně. Výsledek 113 SB sice žádný zázrak, ale na boj o záchranu družstva v lize více než dobrý. Souputnice v družstvu Gabča Ellingerová zaznamenala dokonce 96 PB hru s celkovým ziskem 124 SB a i její choť „Maestro“ Vláda přispěl kladným výsledkem 65 SB. Všechny hráče družstva musím pochválit, že potlačili svoje ambice jako jednotlivci a vše podřídili družstvu. S bodovými zisky, jak jsem je výše uvedl, se turnaj opravdu vyhrát nedá, ale pro družstvo bojující o záchranu měly cenu zlata ! 😊 A právě soutěž družstev je to, co celému našemu ligovému zápolení dává ten správný náboj.

Výsledky prvního kola zamíchaly celkovým pořadím poměrně rázně. Kamil Munia se ziskem 5. místa udržel ve hře o titul, ale bohužel pro něj Miloš za ním zaostal jen o 5 pozic. Nicméně pořadí byl ve hře a výrazný úspěch v druhém kole doprovázený Milošovým „výtokem“ by oba adepty o titul srovnal natolik, že rozhodnutí by musela přinést až poslední kola dvou ještě neukončených regionálek - Polabsko-orlické ligy licitovaného mariáše a Pražské ligy licitovaného mariáše. Velké změny se ale udály na obou pólech Extraligy družstev. Limit Pardubice první kolo vyhrál s přípisem 9 bodů, zatímco Gingos zapsali za předposlední místo jen 2 body, takže do druhého kola vstupoval jako průběžně vedoucí Limit. A na opačném konci se k závěrečné zteči nadechla ALDA, která ziskem druhého místa smazala ztrátu, a naopak v prvním kole poslední Žraloci se tak před posledním kolem „dopracovali“ na druhé sestupové místo. se stejným bodovým skóre jako ALDA. Bodová situace před rozhodujícími bitvami tak byla 78 Limit, 76 Gingos a na druhé straně ALDA a Žraloci po 48, Podbaba 52, Betlodurch 53. Mariánky s 56 body už mohly být téměř v klidu, protože na sestupovou příčku by padly jen specifickou kombinací tří výsledků, kdy samy skončí poslední (zisk 1 BP na celkových 57), jeden z dvojice družstev se 48 BP druhé kolo vyhraje (zisk 9 BP na celkových rovněž 57), přičemž toto družstvo bude mít při rovnosti BP nevyhnutelně lepší pomocné kritérium BPj (součet BP jednotlivců hrajících za družstvo) a některé z další družstev ohrožených sestupem rovněž alespoň dorovná stav BP, a zároveň bude mít lepší BPj (což znamenalo Podbaba alespoň 5 BP za nejhůře 4. místo v kole a současně Betlodurch alespoň 4 BP za nejhůře 5. místo v kole). Docela divoké, ale...

Miloš neponechal nic náhodě, do žádných partyzánštin, jako to jindy umí, se nepouštěl, trpělivě sbíral penízky, přidal pár PB a to mu bohatě stačilo, i kdyby Kuna zcela exceloval. Tato druhá podmínka nicméně nebyla ani vzdáleně naplněna, neb druhý jmenovaný finišoval tak sveřepě, že soupeřům nakonec nadělil úhrnem 211 Kč 😊. A přestože jeho druhé místo celkového pořadí se zdálo rovněž neotřesitelné, tak díky 10. místu na turnaji se před něj o 3 BP prosmýkl Jirka Podskalský. Inu uvidíme,

jestli se tito dva budou ještě chvíli zkoušet o titul prvního vicemistra přetahovat na zatím ještě neukončených regionálkách. No a co se dělo v družstvech ? Limit žádná sláva, jenom 2 BP za až předposlední místo, takže krom Miloše dělali jeho spoluhráči vše pro to, aby titul přenechali Gringosům. Jenže ti naservírovanou nabídku s grácií odmítli a předvedli neméně nemastné - neslané výkony postačující na jen o stupínek lepší umístění s přípisem 3 BP, takže celkově Limit 81 BP a Gringos 79 BP.

V bojích o udržení ALDA nezahrála vůbec špatně, skončila na 4. místě, připsala tak dalších 5 BP na celkových 53, ale nestačilo to, neboť kolo vyhráli Žraloci. Poprvé za všech 14 soutěžních kol letošního ročníku skončili na prvním místě a jedině a pouze tak mohli sestup odrazit ! Už i druhé místo v kole by pro ně sestup znamenalo, takže doslova útek hrobníkovi z lopaty. Takhle získali 9 bodů, celkově 57, zatímco druhé místo bez bonifikace by přineslo jen 7 bodů a s celkovými 55 by tak skončili předposlední. Můj tým Betlodurch měl před posledním kolem již poměrně komfortní pozici s náskokem 5 BP, takže stačilo nejančit v honbě za bodovanými hrami a spokojit se i s malým výsledkem. A protože se toho všichni hráči týmu opět poctivě drželi a výsledkově se vešli do rozpětí mezi 6 – 75 SB, vyneslo to do tabulky družstev 6 BP za 3. místo a ze sestupového místa, kde jsme se plácali prakticky po celou sezónu až do posledního turnaje, nakonec bramborové medaile ! Takže Betlodurch záchrana, Žraloci záchrana, ALDA sestup. Z původní pětice adeptů zbývají na druhé sestupové místo už jen Podbaba a Mariánky, přičemž to, co se původně zdálo jen v rovině teorie, se téměř naplnilo. K prvnímu místu žraloků v kole se přidalo poslední místo Mariánek, takže oba týmy skončily shodně na 57 BP a pomocné kritérium hovořilo ve prospěch Žraloků. Osud Mariánek a zároveň i svůj tak měla v rukou Podbaba. Ke své smůle a naopak potěše Mariánek ovšem skončila přesně o jednu příčku níže, než by potřebovala. Její páté místo v kole přineslo 4 BP, tedy celkově nedostačujících 56 BP. O příčku lepší výsledek by znamenal shodu s Mariánkami na 57 bodech a pomocné kritérium by opět hovořilo v neprospěch Mariánek. Potřebné čtvrté místo v kole pro ně přitom bylo tak blízko ... V bodech za pořadí jednotlivců hraje za družstvo, podle jejich součtu se pořadí družstev sestavuje, byl rozdíl mezi čtvrtým a pátým místem pouhé tři body (69 ALDA na čtvrtém místě a 66 Podbaba na pátém místě.) Stačilo o fous lepší postavení ve výsledkové listině jednotlivců, a vše mohlo být jinak. O osudu obou týmů tak klidně mohla rozhodovat jedna jinak nepřilíš významná hra, kdy hráč Podbaby vlastní chybou přišel o pár korun (a třeba nezískal PB) či naopak chybou soupeřů bral peníze (a třeba i PB) hráč ALDy. Musím říci, že takto dramatický záběh bojů o udržení nepamatuji.

Vítězství v turnaji vybojoval David Jedlička (ALDA), zároveň s trofejí Aktivity (308 PB), následovaný Říšou Nocarem (Plzeňáci), který zároveň vytěžil trofej produktivity (305 Kč), a Milošem Kučerou (Limit Pardubice). Prémii za nejbodovanější hru turnaje si odnesla Gabča Eliingerová za sto červené na 3 trumfy bez obou ostrých bez výnosu (96 PB), žádné hry přes 100 bodů jsme se tedy tentokrát nedočkali. A celkově nutno říci, že zapisovaných her za 50 více BP bylo poskrovnu, šest v prvním kole a pouhé dvě v kole druhém.

Velmi ojedinělý jev nastal v Extralize družstev, kde všechna tři první družstva měla shodně po 12 bodech a muselo rozhodovat pomocné kritérium. Jenže ani to nestačilo, protože první dvě družstva měla i shodný i součet bodů za pořadí jednotlivců, takže zde muselo dojít až na terciální kritérium, tedy vyšší součet SB hráčů družstev. A to vyšlo nejlépe pro ALDu. Takže turnajové vítězství v jednotlivcích i družstvech pro ALDu, s trpkou příchutí pádu z Extraligy. Na druhém místě Plzeňáci a na třetím Betlodurch. Pořadí na druhém a třetím místě bylo na turnaji vyhlášeno opačně, protože v zápisu výsledku Pepy Berky došlo k opomenutí je PB a jejich dodatečné zapsání pořadí otočilo. Budou-li Plzeňáci trvat na opakování slavnostního ceremoniálu, budiž jim vyhověno na jejich domovském prvním Major turnaji příští sezóny v Losiné.

V Lize družstev jednoznačně dominoval jen pro tento turnaj poskládaný tým Plzeňáci B, který ovládl obě soutěžní kola, následovaný týmy NML Zdice a Plnotuční, které si oba takto už jen potvrdili svůj jistý postup do Extraligy 2024. Zda této možnosti využijí nebo budou i nadále preferovat hraní v Lize, bude už na jejich rozhodnutí.

O konečném pořadí v Lize licitovaného mariáše ČSM 2023 toho už bylo řečeno hodně, tak jen shrnutí. Titul Mistra už popáté s jistotou putuje do rukou Miloše Kučery, čímž bezesporu vstoupil mezi absolutní hráčské legendy. A nijak tento počin nesnižuje fakt, že jeho bodový zisk z Major turnajů je pokaždé výrazně posílen bodovým ziskem z turnajů Regionálních lig zařazených do Ligy ČSM. Možnost objíždět regionálky má každý a pokud v místě koncentrace hráčů žádná není, je to nejmenší ji před sezónou založit a obratem mě zažádat o zařazení do Ligy ČSM. Mimochodem regionálky jsou dnes vedle online platform v podstatě jediným kanálem, jak tu a tam alespoň nějakého nového hráče k soutěžnímu mariáši přivést. Kdysi dávno, před plošným rozšířením mobilů a posléze internetu, plnily tuto „náborovu“ funkci klubové tréninky pořádané pravidelně v konkrétní den a hodinu na konkrétním místě, ale tato doba, na kterou často s nostalgií vzpomínám, je nenávratně pryč. Regionálka je tak jediné místo, kde si soutěžní mariáš se vším všady může osahat a později se pak i odvážit na Major turnaj. Dostupné online platformy (talon.cz a mariasnik.cz) jsou sice fajn na seznámení s herním pojetím, zejména se systémem prémiových bodů, ale z komplexnosti plnohodnotného soutěžního mariáše odbourávají velmi podstatný prvek, jehož významný vliv na herní dění u stolu docení až zkušenější hráči. A tímto prvkem je práce s kartami. Řada hráčů si práci s kartami omezuje jen na snímání a načítání slohy, ale neméně významnou a nedílnou součástí je rovněž skládání, což ne všichni hráči chtějí akceptovat. Tímto oslím můstkem se dostávám ke sdělení, jehož obsah už nějakou dobu v hlavě rozmýšlím a řekl jsem si, že zpráva ze závěrečného turnaje, kde je přirozený prostor i pro nějaké bilancování, je tím správným místem.

Začnu historicky a poněkud rozvlekle. Se soutěžním mariášem jsem se poprvé potkal v roce 1998. S kamarády v Plzni jsme chodili hrát taroky a když jsme se sešli jen ve třech, tak jsme z nouze hráli licitovaný mariáš. Bylo nám lehce přes 20 a pořád jsme patřili ke generaci, kde buď táta nebo děda mariáš uměli a nás ho už jako děcka naučili. Třeba mě ho naučil děda. Osud tomu chtěl, že jednou takhle roku 1997 se naše parta sešla jen ve třech, z nouze hrála mariáš a do téhož lokálu zavítal Petr Molek, pozdější mistr z roku 1999. Já u toho tehdy nebyl, klíčovou přítomnou osobou z té naší party na místě byl Roman Froněk. Dál si to umíte asi domyslet. Mlok uviděl mariášovou partu, optal se, jestli se může přidat a totálně je tam vyškolil. Něco jako sloha bylo nás tehdy pouze podstatné jméno rodu ženského podle vzoru žena, ač karty jsme nikdy nemíchali. Mimochodem, o sloze mi nikdy nic neříkal ani děda, natož o cíleném snímání do ruky, a přitom si pamatuji, jak zle se na mě vždy podíval, co že jsem to spáchal za svatokrádež, když jsem coby malý kluk občas nechtěně balíček zamíchal. A to jsme často hráli jen lízaný. 😊 A protože Mlok se tehdy zachoval jako správný náborář, nadhodil, ať se někdy přijdeme podívat na společný klubový trénink tehdejších družstev Echo inzerť a Resta. To bylo v době, kdy jen v Plzni a blízkém okolí existovalo nejméně 5 různých klubů, na turnaj jezdilo 150 lidí a první liga měla 16 družstev. Roman to po čase zkusil, zalíbily se mu prémiové body a po pár měsících toto zalíbení přenesl i na mě. Chytl mě to hned, od prvního tréninku, na který jsem přišel, i od prvního turnaje, přestože ze začátku jsem dostával hroznou čochku. Všechny ligové hráče jsem tehdy považoval za mariášové polobohy a každý týden jsem se nemohl dočkat čtvrtečního odpoledne, až konečně zase budu moci jít na klubový trénink. A mezi všemi těmi ligovými hráči, co na tréninky docházeli, byli dva, které mám na věky zařazené jako svoje učitele. Důležité bylo, že já jsem chtěl hrát s nimi, protože se mi líbila jejich hra a jejich humor u toho, a zároveň oni chtěli hrát se mnou a

s Romanem. Byli to dlouholetí zkušení hráči s velkým renomé a klidně mohli říci, že s takovými neumětely, jako jsme my dva hrát nebudou, ale naopak. Od počátku byli velmi vstřícní nás dva do party brát i mimo trénink; naprosto běžně se po sobotním turnaji chodilo ještě dlouhé hodiny poté někam hrát. Jednoho z té dvojice učitelů jistě všichni dobře znáte. Druhého jen ti z vás, co hrají více než 20 let, protože tak dlouho už není mezi námi. Tímto bych tedy chtěl vzpomenout na Láďu Plzáka, se kterým jsem za těch pár let mezi mým vstupem do světa soutěžního mariáše a jeho odchodem na věčnost zažil bezpočet skvělých partií. On byl ztělesněním mariášového romantika a naprosté herní nepředvídatelnosti, což leckoho i dokázalo dovést k cholerickým reakcím :-D No a tím druhým byl Pepa Berka. Vždycky jsem se těšil na jeho břitký styl humoru a kvalitu mariáše. O něco později, hlavně pak po mém přestupu do týmu KPVM Kozolupy, byl pak mým třetím guru ještě Pepa Zdychynec. Partie ve skladbě s Romanem, Pepou Berkou a Pepou Zdychyncem byly prostě fantastické. Ve věčné paměti budiž ta, kdy po mariášovém trojboji v Plané jsme si Pepu Berku vyzvedli v Plzni u nemocnice, kde bez vědomí tehdejší manželky podepsal reverz, a do neděla večer jsme mastili u nás na chalupě. Dokonce i špalky pomohli poštipat.

Ale už dost nostalgického vzpomínání a k věci, proč jsem takhle vlastně začal psát. Chtěl jsem se pokusit navodit atmosféru z přelomu tisíciletí. V té záplavě mariášníků, kteří v té době byli, se tehdy začala profilovat užší skupina, která byla ochotna o hře neustále přemýšlet a v rámci disponibilních možností hledat cesty, jak nad svými soupeři získat výhodu. Samotné principy sehrávky byly po desetiletí prověřené a vycizelované, takže tudy cesta k získání výhody nevedla. Ta vedla jediné přes klíčový atribut, že se v mariáši se karty nemíchají. A kupodivu tato skupina hráčů začala mariášovou ligu ovládat. Posledním mistrem staré generace hráčů, kteří mistrovsky ovládali sehrávku a přitom nijak nevyužívali možností slohy, byl zřejmě v roce 1997 Vašík Starck. Po něm následovala plejáda mladých kluků – slohařů, kterým v době zisku titulu bylo nanejvýš jen lehce přes 30 let: 1998 Ríša Nocar, 1999 Petr Molek, 2000 Bohouš Dubanský, 2001 Roman Froněk, 2002 Jirka Svoboda, 2003 opět Ríša Nocar, 2004 moje maličkost, 2005 podruhé Roman Froněk, 2006 potřetí Ríša Nocar, 2007 David Grüner,... Takováto nadvláda samozřejmě vyvolávala nelibost, zejména u starších generací hráčů, a naprosto běžné tehdy byly dehonestující invektivy typu „to není mariáš, ale snímaná“ či „to se vám to hraje, když vidíte všechny karty“. V zásadě generační konflikt uvnitř svazu, kdy reálně hrozilo, že se celá liga změní na míchanou, aby nová generace hráčů přišla o svoji výhodu, nakonec dospěl k tomu, že uvnitř svazu byly vytvořeny dvě samostatné sekce nemíchaného a míchaného mariáše, kdy každá si bude podle vlastních názorů organizovat svoji oficiální ligu. Moje názory na míchaný mariáš znáte. Jako předseda svazu jsme vděčný za každého hráče, co je ochoten se do mariášového zápolení zapojit. Jako hráče mě ale taková hra prostě nebaví. Hra mě baví jediné v celé její komplexnosti. Kdy jako pauzír musím sledovat štychy na stole, abych si ty pěkné poslal sejmutím sobě do ruky. Kdy jako skládající musím vzpomenout, kde šla sedma červená a kde štych eso hlas červené, abych je v balíčku nespojil do jedné ruky. Kdy při obraně dvou sedem vynesu do hry od sedmeráka, kdy nemám ani trumfa ani tlačnou, protože ze slohy vidím, že tu poslední osmou od barvy má můj spoluhráč a třeba to bude vítězná (aktér 5/5 zavřené, k tomu chybová desítka, po takto slohovém výnosu už nemůže vyhrát, naopak při standardním neslohovém výnosu vyhrává). Kdy z dopočtené slohy ob jednu hru zpátky dovedím, jaká je sloha v klíčových kartách teď. Atd., atd... Možnosti jsou neomezené a míchání je všechny hází do popelnice. Ale znovu zdůrazňuji, že výše uvedené je jen můj osobní postoj a coby předsedovi ČSM mi opravdu záleží na každém hráči, ať už hraje míchaný či nemíchaný. Z této pozice pak mohu naprosto kategoricky říci, že pokud jsou jakémukoliv hráči nekomfortní pravidla nakládání s kartami, jak jsou vyžadována v rámci sekce nemíchaného licitovaného mariáše, má naprostou volnost bojovat o vavříny v rámci soutěží

pořádaných sekcí míchaného licitovaného mariáše. V opačném případě je povinen s pravidlům nakládání s kartami podřídit. Což může znamenat celou řadu různých situací. Asi nejbanálnější je ta, že opravdu záleží na pořadí karet ve štychu a na tom, kam je odehraný štych položen. Jakkoliv se to někomu může zdát jako protivné hnídopištví, v další hře opravdu může hrát zásadní roli, jestli se sedma žaludská nachází na konci štychu, kam správně patří, nebo o kartu či dvě jinde jen proto, že sebrání štychu do kupky proběhlo za tichého přihlížení všech hráčů u stolu nedbale. Natolik zásadní roli, že hráč, který by při správném sebrání štychu hrál v další hře bodované červené-žaludy, namísto toho někomu jinému platí bodované zelené – kule. Ale nemusíme zůstat jen u nesprávného pořadí karet ve štychu. Běžným neduhem je dohrávání ložených her či dohrávání zbytečných štychů, přestože pravidla toto upravují. Běžným neduhem je rovnání karet na ruce až poté, co aktér vyložil svojí loženou kartu (ááá, červené má zleva, tak nepodloženou desítku kulovou dám z prava, a svoje červené někam doprostřed) . A rovněž je běžným neduhem nevole ostatních hráčů u stolu, když na nesprávné nakládání s kartami někdo upozorní, nebo, nedej Bože, když se na chvíli zamyslí, jak má karty do balíčku správně složit. Pro hráče, kteří tato pravidla nechtějí respektovat, mám zcela jednoduchý vzkaz - hrajte míchaný mariáš. Tam budete od všech těchto strastí osvobozeni a můžete veškerou svojí pozornost soustředit na pilování sehrávky. Ale v lize nemíchaného mariáše musíte hru přijmout v celé její komplexnosti a snažit se na maximum profitovat ze všech možností, které vám dává. Jedině tak se stanete skutečnými mistry mariáše. Howgh !

Závěrem ještě pár postřehů z pozice rozhodčího. Na turnaji jsem byl coby rozhodčí volán ke dvěma případům, přičemž oba měly natolik jednoznačný verdikt, že zásah rozhodčího vůbec zapotřebí nebyl. V prvním případě jsem byl přivolán k situaci, kdy aktér prohlásil, že hra je ložená (100 červených), ale měl v kartě kulovou desítku. Odpověď, jak takovou situaci řešit, je v řádech. Ukázání karet aktéra obraně není renonc. Pokud aktér prohlásí o své kartě, že je ložená, a není tomu tak, je povinen hru dohrát z otevřených karet. Toť vše. V druhém případě jsem byl zavolán k situaci, kdy aktér reklamoval, že dvě sedmy uhrál, zatímco hráč obrany tvrdil, že nikoliv. Na popisu situace se neshodli a karty už měli sbalené. Zároveň všichni potvrdili, že aktér napřed uznal porážku, zaplatil a až pod uvědomění si, že v talonu má shozenou jednu tlačnou začal reklamovat, že hru uhrál. I v tomto případě byla ingerence rozhodčího zbytečná. Za prvé, jestliže aktér jednou uzná porážku, nelze to již brát zpět. Za druhé, pokud chtěl kdokoliv cokoli rozhodnout rozhodčím, mělo tak být učiněno PŘED sbalením karet do balíčku. Po sebrání karet do balíčku již hru u rozhodčího reklamovat nelze.

Tímto se s vámi, milí čtenáři, opět na nějakou dobu loučím. S malou skupinou z vás se potkáme na Turnaji Mistrů, který se letos prémiově koná v Pivovarském muzeu v Plzni, kde probíhá výstava historických karet. Sami se nám nabídli, že by u této příležitosti rádi hostili mariášový turnaj, no tak proč ne rovnou Turnaj Mistrů. Celé skupině všech příjemců bych rád touto cestou adresoval výzvu, ať nestojíte stranou a k mariášovému soutěžení se v příští sezóně připojíte. V generaci našich dědů (myslím ve vztahu k mojí věkové skupině) patřil mariáš k základní dovednostní výbavě každého muže a velkého množství žen. Dnes je to hra směřující k zapomnění... ČSM je jedinou institucí, která to ještě nějak může zvrátit. Takže příští rok v Losině v co největším počtu !

Marek Polka, 12.11.2023